

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

De S. Wilfrido.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

Symbola & Ceremoniæ quas in Sacramentis conficiendis, vel administrandis, ad Dei cultum, populi deuotionem, Ecclesia Catholica exercitat, de quibus Dionysius Areopagita Diui Pauli discipulus Ecclesi. hierarch. cap. 10. *Principes nostri (Apostoli) visibilibus signis caelestia sacramenta texerunt, & sub humanis imaginibus res diuinas tradiderunt, & in materiali figura maiestatem spiritualem representarunt, ut pro modo ac ratione captus nostri figuris visibilibus quasi adminiculis quibusdam ad mysteriorum augustiorem intelligentiam subueheremur.*

Voluit S. Willibrordus Frisicam Ecclesiam planè conformare Ecclesiæ Romanæ, vt quasi ei à Deo dictū sit quod Moisi in ædificando & disponendo tabernaculo; *Inspice & fac secundum exemplar quod tibi in monte monstratum est. exodi 25.*

De S. Wilfrido.

Oc tempore Northumbriæ Episcopatu secundò pellitur S. Wilfridus, vir alternante fortuna plurimum iactatus ac in exemplum patientiæ natus. Pulsus prædicat apud Anglos mediterraneos annis decem, ibidemque Episcopatum Legecestrensem administrat, sicuti in prima expulsionem administrat Selesiensem inter Australes Saxones. Huius libenter & gratè reminiscimur & copiosius postea laudabimus, tum quod fundator sit monasterij Rhipensis in quo S. Willibrordus iuuenis est educatus, eruditus ac religiosè conuersatus vsque ad 20. ætatis annum, adeoque verus Abbas eius fuit.

fuit, licet possessione sua frequenter priuatus: tum quod in Frisia nostra prædicarit, inchoans, teste V. Beda, quod S. Willibrordus cum suis postmodum perfecit.

DISSERTATIO XLIV.

De exilio S. Lamberti amici S. Willibrordi & cooperatoris.

Sanctus Lambertus S. Willibrordi fautor, promotor, auxiliarius, amicus & familiaris hic nobis commemorandus. Is nobili ortus parentela à cunabulis omni pietate politus tandem ad Episcopalem dignitatem Tungrensis Ecclesie sublimatur Episcopus 29. in locum B. Theodardi Martyris Magistri sui anno 658. vel iuxta tabulas Bucherij & Ioannis Roberti anno 656. quo tempore huic mundo producit S. Willibrordus, quasi diuina prouidentia Apostolico viro futuro, ac in Austrasiam olim venturo S. Lambertum modò aptaret, qui exercitatis sensibus, prudentia, consilio, ope, autoritate ei præstaret.

Regibus Francie desidia torpentibus Ebroinus quidam Maior domus nimia insolentia Franciam Austrasiamque miscebat, cui dum viriliter Antistites se opponunt, ab ipso exilio, morte alijsque pœnis mulcrantur. Inter hos S. Lambertus sede sua pulsus exulare cogitur.

De anno exilij duplex est sententia: vna recens, contigisse illud anno Christi 668. quã habet Bucherius in tabula Chronologica ad 1. tomũ Cheapea. sub his verbis: *Ebroinus cũ Theodorico Rege in gratiã redit. Fit maior domus. Inde ad vexandos suos inimicos se conuertit, Leodegarium, scilicet, & alios. Tunc quoque S. Lambertus ab Episcopatu detruditur & in Stabulaus Monasterium se contulit, intruso quodam Pharamundo per septennium.*